

РЕШЕНИЕ

№ 7564

гр. София, 14.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8608** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАВП).
Образувано е по жалба на Ц. С. Ц., чрез пълномощник адв. М., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-2137/09.07.2021г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на заповедта. По същество се твърди, че жалбоподателят няма качеството на превозвач и не извършва таксиметрова дейност, поради което няма как да отстрани твърдяното нарушение. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. М., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-2137/09.07.2021г., издадена от директора на РД „Автомобилна администрация“ С. към ИА „Автомобилна администрация“. С тази заповед са приложени следните принудителни административна мерки:

1. По чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Закона за автомобилните превози – временно спиране от движение, чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела на лек автомобил марка „Х.“, модел „Е.“, с рег. [рег.номер на МПС] , до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца;

2. По чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от ЗАВП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на Ц. С. Ц. – до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година;

Заповедта е издадена на основание чл. 107, ал. 1 във вр. с чл. чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и т. 4, б. „б“ от ЗАВП, а от фактическа страна е мотивирана с констатациите, съдържащи се в Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия А-2020 № 292444 от 08.07.2021г.

В обстоятелствената част на заповедта е посочено, че на 08.07.2021г., около 13:15 часа, в [населено място], на летище С., Терминал 1, при извършена проверка за спазването на ЗАВП, ЗДВП и издадените по приложението им подзаконовни нормативни актове, К. В., инспектор в РД „АА“ С., е установил, че Ц. Ц., водач на лек автомобил марка „Х.“, модел „Е.“, с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, извършва превоз на пътници срещу заплащане от летище С., Терминал 1 до Автогара С., видно от два броя обяснения на пътниците Х. С. Д. и К. Г. В.. Прието е, че водачът на МПС Ц. извършва превоз на пътници срещу заплащане без да е включено в списък за извършване на таксиметров превоз на пътници и да притежава удостоверение за регистрация.

Като доказателства по делото са приобщени обясненията, дадени от двамата пътници и от водача на МПС. Сведенията, дадени в хода на административното производство са допустими доказателствени средства по АПК, по аргумент от чл. 44, ал. 2 от същия нормативен акт. Пътниците, които са съпрузи, са дали сведения, че на 08.07.2021г. пристигнали на летище С., Терминал 1, по телефона поръчали автомобил, който извършвал таксиметрова дейност, качили се в жълта на цвят кола с рег. [рег.номер на МПС] , за да ги откара до Автогара С.. Не познавали реално шофьора на автомобила, но се качили при него, защото знаели, че вози най-евтино в сравнение с другите таксиметрови шофьори. Били пътували с него преди 4 години и тогава той им взел 15 лева. Водачът на процесния автомобил е дал сведения, че на 08.07.2021г. получил обаждане на личния му телефонен номер от негови познати, които возил като такси преди години. Посрещнал ги на летище С., Терминал 1, за да ги закара до ЖП гара С.. Не бил извършвал таксиметрова дейност.

За установяване на релевантните за делото обстоятелства са събрани гласни доказателства посредством разпит на Т. Г. Б., инспектор в РД „АА“ С., свидетел при установяване на нарушението и при съставянето на акта. Свидетелят дава сведения за извършена на 08.07.2021г. съвместна проверка от РД „АА“ и Икономическа полиция на Аерогара С., Терминал 1. Заявява, че от извършена справка в отдел „Лицензии“ е установено, че автомобилът не е включен в списъка за извършване на таксиметров превоз на пътници.

По делото са събрани и показанията на Б. Г. Р., живееща на съпружески начала с жалбоподателя, която заявява, че Ц. Ц. не кара такси от края на март 2021г., на 08.07.2021г. му се обадили познати, които преди години е возил по същия маршрут като таксиметров шофьор и е решил да им направи услуга, не знае да са уговорили заплащане за превоза, не знае той да им е поискал пари или те да са му предлагали.

Не е спорно по делото, че лек автомобил марка „Х.“, модел „Е.“, с рег. [рег.номер на

МПС] е собственост на Ц. С. Ц., както и че на 08.07.2021г. същият е бил водач на посоченото МПС.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 107, ал. 1 от ЗАВП, съгласно който принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица.

Процесната заповед е издадена от директора на Регионална дирекция „АА“ С., който с т. 4 от заповед № РД-01-43/23.01.2020г. на изпълнителния директор на ИА „АА“ (л. 19) е оправомощен да издава заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 106 и чл. 106а от ЗАВП. Видно от приложената на л. 20 от делото Заповед № 589/31.01.2020г. Ч. А. К. е преназначен на длъжност директор на РД „АА“ С., считано от 04.02.2020г.

При постановяването на заповедта са спазени изискванията за писмена форма и реквизити на административния акт. Изрично е посочено, както правното основание за прилагане на принудителните административни мерки - чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и т. 4, б. „б“ от ЗАВП, така и фактическото основание за издаването на заповедта. В акта се съдържа словесно описание на констатирания от контролните органи нерегламентиран превоз на пътници. Фактическата обстановка е описана и чрез изрично позоваване на констатациите в съставения АУАН серия А-2020 бл. № 292444/08.07.2021г.

Съдът намира, че при постановяване на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели и до неправилно приложение на материалния закон.

На първо място, по делото не е безспорно установено, че жалбоподателят е извършвал таксиметров превоз на 2 бр. пътници от Аерогара С., Терминал 1 до Автогара С. срещу заплащане с МПС, което не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници и без да притежава удостоверение за регистрация. Жалбоподателят не оспорва, че процесният автомобил не отговаря на изискванията на закона за извършване на обществен превоз, но отрича, че автомобилът е бил използван за таксиметров превоз.

За преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителните административни мерки, предвидени в чл. 106а, ал. 1 от ЗАВП. В случая като основание за издаване на административния акт в частта му по т. 1 е посочена разпоредбата на чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. "б" ЗАВП (изм. – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 60 от 2020 г., в сила от 7.07.2020 г.), а в частта му по т. 2 – чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗАВП. Съгласно тези разпоредби за преустановяване на административните нарушения се прилагат следната принудителни административни мерки: временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, което не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници или е без разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници за съответната община, както и временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до отстраняване на нарушението, но за не повече от една

година, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността.

Законът за автомобилните превози разграничава извършването на „обществен превоз на пътници“ от извършването на „таксиметров превоз на пътници“. Легална дефиниция на понятието „обществен превоз“ се съдържа в пар. 1, т. 1 от ДР на ЗАВП, докато легална дефиниция на понятието „таксиметров превоз на пътници“ се съдържа в пар. 1, т. 26 от ДР на ЗАВП. Съгласно второто, "таксиметрови превози" са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел. Съпоставяйки двете понятия, а именно „обществен превоз на пътници“ и „таксиметров превоз на пътници“, се установява, че и в двете хипотези се осъществява превоз на пътници срещу заплащане, при условията на лицензионен/разрешителен режим, но за да бъде квалифициран един превоз като „таксиметров превоз“, той следва да се извърши от регистриран превозвач или от водач, извършващ дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с лек автомобил до седем места, включително мястото на водача, който водача държи в готовност, за да изпълни пътуване до определена от клиента цел.

За да се приеме един превоз за „таксиметров“, а не за „обществен“, следва да са установени гореизброените предпоставки съобразно легалната дефиниция по пар. 1, т. 26 от ДР на ЗАВП. Не е достатъчно да се установи, че е осъществен превоз на пътници срещу заплащане, без да са изпълнени условията на лицензионен/разрешителен режим. В настоящия случай административният орган не е доказал извършването именно на таксиметров превоз на пътници. В тежест на административния орган е да докаже елементите от състава, обосноваващи прилагане на мерките, което доказване в хода на административното производство не е направено. По преписката липсват конкретни фактически констатации, въз основа на които е направен извод за извършване именно на такъв вид превоз на пътници.

Административният орган е приел, че с процесния автомобил е извършван таксиметров превоз, без да посочи по какви критерии е дефинирал превоза като „таксиметров“ и коя точно законова разпоредба е нарушена с извършването му. В специалния ЗАВП са дадени дефиниции на различните видове превози, като същите се подчиняват на различен правен режим, вкл. по отношение на необходимите документи и условията за извършването им.

На 08.07.2021г., около 13:15 часа, в район на Аерогара С., Терминал 1, жалбоподателят Ц. дори и да е управлявал процесния автомобил, в който освен водача са се намирали още двама пътника, по делото не са ангажирани доказателства, от които да се направи обоснован извод, че по този начин Ц. е осъществявал на посочената дата и час именно „таксиметров превоз на пътници“.

Липсата на установен и доказан „таксиметров превоз на пътници“ е достатъчно основание за отмяна на обжалвания административен акт като постановен в нарушение на материалния закон.

За пълнота на изложението съдът намира, че срокът на приложените със заповедта

мерки на административна принуда не съответства на целта на закона, което е самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

За разлика от предходната редакция на закона, която предвижда фиксиран срок от 6 месеца на мярката по чл. 106а, ал. 1, т. 1 ЗАвП без възможност за индивидуализация на неговия размер, след приемане на измененията с ДВ, бр. 60 от 7.07.2020 г., в сила от 7.07.2020 г., законодателят е приел по-гъвкав подход. В действащата към датата на издаване на заповедта редакция на чл. 106а, ал. 1, т. 1 ЗАвП законодателят е предвидил максимална продължителност на мярката от 12 месеца, като продължителността на действието ѝ зависи от поведението на адресата на мярката – мярката има действие "до отстраняване на нарушението". По същия начин е дефинирана и мярката по чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от ЗАвП „до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година“. Колкото по-скоро нарушителят отстрани нарушението, толкова по-скоро ще се преустанови действието на мярката, съответно нейните неблагоприятни последици. Чрез това законодателно решение интензивността на държавната принуда се поставя в зависимост от поведението на нейния адресат. В случая обаче не става ясно какви действия и/или бездействия следва да предприеме превозвачът, за да се приведе в съответствие с изискванията на административния орган, както и при какви обстоятелства органът би приел, че нарушението е отстранено. ЗАвП изисква разрешителен режим за извършване на таксиметров превоз на пътници по общини. В този смисъл, отстраняване на нарушението по смисъла на чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и т. 4, б. „б“ ЗАвП би трябвало да означава извършване на правни действия по лицензиране на превозвача за извършване на таксиметров превоз на пътници за съответната община. В хипотеза на преустановен случаен обществен превоз на пътник обаче, без намерение на шофьора да извършва впоследствие таксиметрова дейност по превоз на пътници по занятие за съответната община, осъществяването на факта по лицензиране на практика се оказва нежелан и непостижим, т.е. събитие, което никога няма да настъпи. Следователно макар и в заповедта да е предвидено, че и двете мерки се прилагат до отстраняване на нарушението, продължителността им фактически се свежда до максималния срок от 12 месеца, с което е нарушен принципът на съразмерност и по-конкретно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 АПК, която предвижда, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Безспорно е, че една от целите на закона е да се осигури безопасност на автомобилните превози на пътници, но това трябва да става със законосъобразни средства (в този смисъл решение № 7663 от 25.06.2021 г. по адм. дело № 5911/2021 г., VII отделение на ВАС, решение № 6454 от 28.05.2021 г. по адм. дело № 13522/2020 г., VII отделение на ВАС, решение № 7662 от 25.06.2021 г. по адм. дело № 4579/2021 г., VII отделение на ВАС и решение № 8825 от 23.07.2021 г. на ВАС по адм. дело № 5045/2021 г., VII отделение на ВАС).

Отделен е въпросът, че за един вид нарушение законодателят допуска два вида принудителни административни мерки с преустановителен характер. В заповедта обаче липсва обосновка кое налага в случая едновременното им кумулативно прилагане, като по този начин също е нарушен принципът на съразмерност и упражняване на правомощията на администрацията по разумен начин.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон и неговата цел, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 410 лв. съгласно списък по чл. 80 от ГПК, приложен на л. 60 от делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. С. Ц. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-2137/09.07.2021г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на Ц. С. Ц. ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 410 (четиристотин и десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: